

[Sønderby]

Vi havde en lang debat i Venstres gruppe om dette emne. Vi synes, det er farligt for et samfund, at vi udformer nogle retsregler, som strider mod sund fornuft. Det mener vi de gør i denne situation, også i relation til det, der blev sagt om familiebruget, og vi ved vel også, at de regler for ofte bliver overtrådt.

Vi mener ikke, der er belæg for at sige, at der sker for mange ulykker på grund af børns kørsel med traktor. Jeg tror, det var fru Lone Møller, der sagde, at der skete en masse ulykker, og at dødsprocenten var meget høj. I de statistikker er der tal for, at vel kommer mange galt af sted, men det er lige så tit, når børnene kører med faderen på en traktor, eller når faderen ikke har opmærksomheden henvendt på, at han bakker.

Vi vil gerne have et samfund, hvor man i højere grad selv har ansvaret for sine børn og det, de beskæftiger sig med. Vi vil ikke have en formynderstat.

Et af Venstres medlemmer foreslog, at vi skulle lade forældrene underskrive en erklæring om, at de påtager sig ansvaret for deres børns arbejde. Det synes jeg nok er at gå for vidt, for så er vi ovre i statsadministrationen. Vi synes, det må være en selvfølge, at forældrene sikrer sig, at børnene er oplært i det arbejde, de lader dem udføre. Det er det, arbejdsministeren nu har lavet forlig om, nemlig at der skal en vis oplæring til for at køre med store maskiner, med store traktorer.

Vi kan tilslutte os ministerens svar om, at kompromiset nu er sendt til Arbejdsmiljørådet, og så må vi håbe, at dette råd bruger den sunde fornuft og siger som hr. Kai Dige Bach, at familiebruget er vigtigt, og at det er vigtigt, at børnene får indblik i, hvad det er, der sker på familiebruget.

Vi håber, det vil indgå i de vurderinger, som Arbejdsmiljørådet og ministeren skal foretage inden afgørelsen den 13. marts. Vi håber, at Arbejdsmiljørådet vil sige god for den aftale, det kompromis, som ministeren efter meget besvær – det skal jeg rose ministeren for – og mange og lange forhandlinger har fået på plads.

Det er nu sendt over til Arbejdsmiljørådet, og vi vil så håbe, at organisationerne dér ikke kun ser på organisationernes sag, men også ser på erhvervets, på familiebrugets, sag og siger, at her er altså et sted, hvor ministeren, som loven siger det, kan gøre en undtagelse. Vi skal ikke

fratage vore børn glæden ved at udføre et arbejde, og derfor håber vi, at det kompromis bliver vedtaget.

Da vi tror på ministeren og på Arbejdsmiljørådet, må vi afvise dette forslag og vente og håbe på, at det giver resultat den 13. marts.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg vil godt sige til hr. Sønderby, at det nu ikke er noget, jeg griber direkte ud af luften, når jeg påpeger, at landbruget er en farlig arbejdsplads.

Af den analyse vedrørende sorte pletter, der er kommet fra Arbejdstilsynet, en analyse af arbejdsskader anmeldt til Arbejdstilsynet i perioden 1984–88, fremgår bl.a., at landbruget er medtaget i denne rapport på grund af de mange ulykker, som bliver anmeldt. Det fremhæves, at mange af dem er særdeles alvorlige, og at ikke mindre end 5 er dødsulykker, og det er primært unge mellem 15 og 25 år.

Så der er altså belæg for, at det er en farlig arbejdsplads.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Jeg må sige til fru Lone Møller, at vi diskuterer altså ikke unge mellem 15 og 25 år. Det kan da godt være, at den statistik viser, at det er farligt i forhold til andre, men vi diskuterer jo, om de 14-årige skal have lov til det, og det er altså ikke dem, der indgår i den statistik.

Jeg har også de statistikker, der er, og jeg ved da også godt, at det er en farlig arbejdsplads, og jeg ved da også, at der er nogle, der kommer galt af sted, men ofte er det ikke, fordi barnet er føreren. Jeg sagde i mit indlæg, at det desværre også sker, at forældrene, fordi der er nogle pasningsproblemer, eller hvad det kan være, eller fordi børnene gerne vil med, tager dem med ud, og så sætter de dem af traktoren, og så bakker de. Vi har haft en frygtelig ulykke ikke ret langt fra, hvor jeg bor, hvor faderen ikke var opmærksom på, hvor barnet var, da han startede traktoren. Det var altså ikke barnet, der kørte traktoren.

Det, vi diskuterer i dag, er hverken de 15–25-årige eller de tilfælde, hvor faderen tager barnet med ud, for det kan man altså ikke forhindre. Det er ikke det, vi diskuterer. Vi disku-